



# PĒDAS

Preiļu Valsts ģimnāzijas avīze

2 (10)#

Decembris



## Redaktores sleja

Apkārt iestājas  
klusums un miers...  
Tik ļoti beidzot  
gribas to sagaidīt.  
Noteikti ne man

rīts darbiņš, jākfūst labakam.

Vismaz Ziemassvētki varētu kļūt par laiku, kad ne-  
skrienam satīties ar draugiem, bet kopā ar ģimeni  
iededzam svečātes eglē, kad mierīgi pardomājam visu,  
kas labs un kas slikts, kad pasmaidām garamgājējiem  
patiesi un neviltoji.

vienai liekas, ka padējas nedēfās ģimnāzijas solos var,  
ja ne mazliet padarāt traku, tad pilnībā izsmelt spēkus  
gan. Tieši tadēf svētki un brāvdienas tiek gaidītas du-  
bultīgi – kā balva par padarātu darbu.

Gribētu ikvienam novēlēt, lai neaizmirstam Ziemas-  
svētku īsto būtību, lai piepildās visas vēlēšanas, sapņi  
un cerības, lai šie svētki sniedz atkal spēku turpināt  
iesākto. Un, protams, arī tā jautri un kārtīgi nosvinēt.

Pilnai laimes sajūtai vēl pietrūkst tikai nedaudz snie-  
ga. Lai beidzot atnāk tā patiesā Ziemassvētku noska-  
ņa, viss paliek balts, tīrs, gluži kā no jauna piedzimis.  
Un arī pats sāk just, ka ir nedaudz vairāk jāpasmai-  
da, jāpasaka kāds mīfš vārds, jāizdara kāds nepada-

leviņa

Lai gaiši un līksmi Ziemassvētki, laimīgs Jaunais gads un kā vēlējums vi-  
siem, lai ir vārdi no svētā Franciska Miera lūgšanas:

“ Kungs, palīdzi man, lai es pārplūstu  
ilgās dod, bet ne ņemt;  
Lai es alkstu ne tik daudz būt saprastam,  
kā citus saprast;  
Ne tik daudz būt mīlētā, cik mīlēt;  
to rodi tikai tad, kad atdodi sevi;  
Aizmirstot sevi, iemanto sevi,  
piedodot citiem, gūsti piedošānu sev.”

PVĢ direktore Ligita Pauniņa

## “Lai svētki izdotos, vajag čakli pastrādāt”

*Vēl no bērnbas atminos, kā pieaugušie mums, mazajiem, centās iegaldot, ka Ziemassvētku dāvanas un visu svētkiem nepieciešamo sarūpē rūķi. Cits vairāk, cits mazāk, bet līdz zināmam vecumam ticējām šo labdaru eksistencei.*

*Un ziniet? Pie mums, ģimnāzijā, arī ir kāds, ko varētu tā dēvēt. Cilvēks, kas parūpējas, lai visi pasākumi noritētu, kā nākas, piepalīdz arī parlamentāriešiem un pamanās mūs izskolot arī valodas un literatūras zinībās. Tā ir latviešu valodas un literatūras skolotāja, direktores vietniece audzināšanas darbā Ingūna Patmalniece.*

**Pamazām nāk Ziemassvētku laiks, daudzi atviegloti nopūšas, ka nu beidzot varēs atpūsties, bet Jums tieši tagad ir bezgala daudz paveicamu darbu...**

Nu, īstenībā ir tā, ka Ziemassvētku miers tāds stipri nosacīts. Ģimenē, tieši tāpat arī skolā, ir lielais gaidīšanas prieks, bet, lai svētki izdotos, vienmēr vajag čakli pastrādāt!

**Iepriekšējai darbs Jums bija Preiļu BJC. Ar ko tas atšķirās no tagadējā darba skolā?**

Ar bērnu un jauniešu centru mani saista īpašas jūtas, jo tā bija mana pirmā darbavieta. Es tur biju izglītības metodiķe. Īstenībā viss, kas saistīts ar organizatoriskajiem jautājumiem – pasākumu, semināru organizēšana – man jau ir pierasta lieta. Bet skola – tas ir kas pavisam cits!

**Kurš darbs Jums šķiet sirdij tuvāks – tagadējais vai iepriekšējais?**

Tad, kad es tikko atnācu strādāt uz ģimnāziju, tad bija viens statiskais jautājums, kas vienmēr tika uzdots: „Nu, kā ir? Vai ir labāk?” Es atbildēju tā, ka nevar pateikt – labāk

vai sliktāk. Ir citādāk. Tā ir cita pieredze, tās ir jaunas zināšanas, jaunas prasmes. To, ko vienā darbā iemācījies, protams, vari izmantot otrā darbā un mācīties klāt vēl kaut ko jaunu un sevi pilnveidot. Iepriekšējā darbā nostrādāju desmit gadus, bet parasti saka, ka jau pēc septiņiem gadiem cilvēkam kaut kas ir jāpamaina. Tā nu es dzīvē uzdrošinājos riskēt, un tagad nemaz nenožēloju, ka to izdarīju.

**Bet kādēļ izvēle krita tieši uz latviešu valodas un literatūras skolotājas profesiju?**

Parasti ir tā, ka bērnbā mums blakus ir tie cilvēki, kas savā veidā mūs ietekmē. Es ne ar ko neatšķiršos no citiem – man līdz astotajai klasei bija ļoti jauka latviešu valodas un literatūras skolotāja. Viņa bija ļoti stingra. Mēs vēl bijām tā paaudze, kad likumus vajadzēja cītīgi mācīties no galvas. Tad, kad vienu reizi netiku izmācījusies, kā vajadzētu, mēģināju runāt skolotājai pretī un teicu: „Un vispār – kāpēc man jūsu likumi ir vajadzīgi?”

Pagāja gadi, un, kad bijām salidojumā, satikāmies, skolotāja teica: „Nu, Ingūna, atceries mūsu sarunu?”

Tā jau dzīvē ir: nekad nesaki nekad! Varbūt sākotnēji nedomāju mācīt tieši latviešu valodu un literatūru, bet patika lasīt grāmatas...Tā nu tas viss kopā izveidojās.

**Jums labāk patīk pasniegt latviešu valodu vai literatūru?**

Latviešu valoda un literatūra – it kā līdzīgi, tomēr dažādi priekšmeti. Man tuvāka ir literatūra, jo valoda – tie ir likumi, noteikumi, kas vienkārši jāzina, un atkāpties no tiem nevari. Literatūrā cilvēks izpaužas

emocionāli, radoši, un tā var sevi realizēt. Varbūt literatūra man patīk vairāk tāpēc, ka vidusskolā man bija ļoti laba tieši literatūras skolotāja, kā arī lieliska krievu literatūras skolotāja. Iespējams, tas mani ir vairāk pietuvinājis literatūrai.

**Noteikti esat izlasījusi daudz grāmatu. Kuras ir sirdij tuvākas?**

Viena no mīļākajām grāmatām – tā noteikti ir Remarka „Trīs draugi”. Tā, manuprāt, ir grāmata, kas jāizlasa ikvienam cilvēkam, jo tur ir gan draudzība, gan mīlestība. Man vairāk patīk piedzīvojumu grāmatas – tādas, kas vairāk der atpūtai. Tomēr gan skolā, gan maģistrantūrā mācoties, ir lasītas ļoti dažādas grāmatas. Pašā agrākajā bērnbā ļoti patika „Mazā raganīņa”, un tagad arī manai meitai tā ir mīļākā grāmata! Tagad nākas par to pasmaidīt, bet skolas laikā biju liela Viļa Lāča fane, ļoti patika „Zvejnieka dēls”, „Uz jauno krastu”.



Skolotāja Ingūna (no labās) bērnbā pie Jaungada eglītes kopā ar māsu.

Tad jau Ziemassvētku dāvanā labprāt saņemtu kādu grāmatu...

Jā, protams! Tās ir vienas no manām mīļākajām dāvanām, jo grāmatas – tā ir vērtība, ko mēs dažkārt nenovērtējam.

Uz kādām Ziemassvētku dāvanām cerējat bērniībā?

Atceros ļoti jauku atgadījumu – mēs ar mammu skaistas leļles – nu TIK skaistas! Diemžēl tās arī dārgi maksāja, un es tā nevilus nopūtos un teicu, cik ļoti es gribētu kādu no leļlēm. Tad, kad Salatētis (tajā laikā mums bija Salatētis, nevis Ziemassvētku vecītis) atnesa tieši manis kāroto lelli, man bija liels, liels gandarījums. Tomēr līdz ar to sāka rasti aizdomas un nojausma, kas īsti ir tie *Salatēti*.

Ziemassvētkus vienmēr gaidīju ar lielu prieku, jo tad mēs braucām pie manas vecāmmammmas, gājām baznīcā. Vecmammai vienmēr mājās bija galds ar baltu galdautu un sienu zem tā. Pēc divpadsmitiem bijām mājās no baznīcas, dega svečītes...Tas laiks man ir sirdij tuvāks, varēja izjust nekomerciālos Ziemassvētkus. Tas bija klusuma, miera, prieka un gandarījuma pilns laiks, kas joprojām ir gaišā atmiņā.

Pašlaik aiz loga nav sniega, un daudzi skumst, ka līdz ar to nav arī Ziemassvētkus sajūtas. Kā Jūs mēģināt to uzburt?

Īstenībā ir tā, ka sajūtas mums ir tādas, kādas mēs paši sev radām. Protams, sniegs un gaišums palīdzētu to rast. Man gan Ziemassvētku sajūta noteikti nāks drusciņ, drusciņ vēlāk, kad tiks izdarīti lielie darbi – izlaboti visi darbi, uzrakstīts Ziemassvētku pasākuma scenārijs...Tas man palīdz iejusties Ziemassvētku noskaņās. Ir gaidīšanas prieks, prieks, ka varēšu būt kopā ar tuvujiem, mīļajiem cilvēkiem un vienkārši atpūsties.

Jūsu darbs patiešām prasa daudz spēka, aktivitātes. Kā parasti atpūšaties no ikdienas steigas?

Man patīk, ja blakus ir silta tēja vai kafija, ielīst dīvāna stūrī un palasīt sirdij tikamu grāmatu.

Protams, lielāko daļu brīvā laika gribu veltīt savai ģimenei. Mēģinām kaut kur kopīgi aizbraukt, paceļot



vismaz tepat, pa Latviju, jo ir milzumdaudz skaistu vietu, ko apskatīt. Vasarā viens no mīļākajiem hobijiem ir pašas audzēti ziedi.

Kuri ir Jūsu mīļākie ziedi?

Man ļoti patīk studentu neļķes, pat īsi nezinu, kāpēc. It kā tik necilas puķes, bet ar savu smaržu ļoti spēcīgas. Pēdējā laikā mēģinu nodarboties ar rožu audzēšanu. Dažkārt pietiek vakarā iziet laukā un paskatīties uz savu puķu dobi, un jau tas ir relaksējoši.

Kas sniedz lielāko gandarījumu straujajā darbā ar jauniešiem?

Esmu priecīga, ka mūsu sadarbības rezultātā veidojas kaut kas labs – kaut vai jauki noorganizēts pasākums. Skolotājam lielākais gandarījums ir tad, ja novērtē viņa darbu, izturas ar cieņu.

Kuras ir tās īpašības, kuras Jūs vērtējat visaugstāk mūsdienu jauniešos?

Visvairāk patīk tas, ka viņi spēj dabas doto laiku izmantot interesanti, lietderīgi un pilnvērtīgi. Ļoti svarīga

ir atbildības sajūta, iejūtība, sapratne. Es nespēju pieņemt negativismu, kas dažkārt *nāk ārā* no jauniešiem. Man ir nedaudz balta skaudība, jo ir tikai jāprot izmantot iespējas, kas tiek dotas mūsdienās. Viņi var realizēt, pilnveidot sevi. Lai cik tas briesmīgi neskanētu, mūsu laikos tā nebija.

Kādas bija Jūsu intereses pusaudžu gados?

Biju ļoti aktīva pioniere, kultūras dzīves organizatore. Piedalījos arī daiļlasītāju konkursos. Savā ziņā gan tā bija tāda kā *spīdzināšana* – uzstāšanos vērtēja žūrija 10 cilvēku sastāvā, kas sēdēja pie gara galda. Kādam tas varbūt iedvesva bailes...Skolas laikā ļoti labprāt spēlēju teātri.

Kurus pasākumus ar lielāko prieku organizējat šeit, ģimnāzijā?

Man gan vairāk ir tāda konsultanta loma, jo jauniešiem pašiem ir fantastiskas idejas. Viegli organizēt, ja apkārt ir talantīgi cilvēki. Svarīgi, lai viņi neturētu sveci zem pūra un paši iesaistītos. Man vienai ir grūti pamanīt talantus starp 300 jauniešiem. Vislielāko gandarījumu sniedza PVĢ 10 gadu jubilejas koncerts. Bija prieks, ka visi kopā to paveicām.

Ko Jūs šogad vēlētos redzēt kā Ziemassvētku brīnumu?

Gribētos, lai mūsu tehnokrātiskajā laikmetā cilvēkiem būtu veselība, lai cīņā ar dabu cilvēki varētu uzvarēt. Ja būs veselība, tad būs arī viss pārējais – satiecība, mīlestība un pārtiecība.

Katram no mums pieder apslēpti zelta krājumi – spēja mīlēt, saprast, līdzjust. Es novēlu, lai šīs jūtas ir kopā ar mums ne tikai Ziemassvētkos, bet arī ikdienā.

Gaišus, brīnumainus, baltus Ziemassvētkus ja ne dabā, tad katrā sirdī!

Vizma



## Ziemassvētku stāsts

Ziemassvētki jau bija pagājuši, visas pīparkūkas apēstas, un vakaros bija jūtams neliels mandarīnu deficīts, tāpat visas Jaungada raķetes bija izšautas un vēlēšanās izteiktas. Uz pasaules valdīja tāds savāds tukšums,

negribējās ticēt, ka visa svētku burvība ir pagaisusi. Un tieši ap šo laiku kaut kur starp daudziem nepiepildītiem sapņiem un nomāktām domām, un salauztām sirdīm lidinājās Mazā Cerībiņa.

Viņa bija nomaldījusi un meklēja Ziemassvētku brīnumu, brīnumu, kuram vajadzēja piedzimt šajos Ziemassvētkos.

Ceļā viņa satika daudzas vilšanās, kuras apgalvoja, ka nav vērts meklēt Ziemassvētku brīnumu, jo tā nav. Vil-

šanās atradās depresīvā stāvoklī, jo bērni dusmojās uz vecākiem, ka nesaņēmuši kārotās dāvanas, meitenes pukojās uz puikām, ka viņi par meitenēm aizmirsuši, un mammas un tēti dusmojās uz saviem bērniem par viņu sliktajā atzīmēm liecībās, šķiet, ka viņi nebija sapratuši galveno svētku burvību- priecāties par to, ka viņi viens otram ir .

Mazā Cerībiņa lidoja un neklausījās apkārtējo runās, kuras nevēstīja neko labu. Viņa taču nevarēja kļūt pesimiste, viņa bija cerība, un galvenais uzdevums bija cerēt, neskatoties uz neko.

Vēl vairāk Cerībiņa attālinājās no Ziemassvētku un Jaungada pagājušās burzmas, taču viņā vēl joprojām valdīja tukšums un prātu tirdīja doma, ka jāatrod kāds, kurā iemānot, jo jādzimst brīnumam.

Kad likās, ka vairāk nav nekādu izredžu sastapt kādu, kuram dāvāt brīnumu, Mazā Cerībiņa sastapa Salauztu Sirdi. Sapratusi, ka nevar pamest Sirdi vienu nelaimē, Cerībiņa nolēma palikt ar viņu kopā. Un tieši šajā mirklī Mazā Cerībiņa saprata, ka viņa ir tas Ziemassvētku brīnums, kas var dzimt jebkurā datumā, un vajag tikai atrast sirdi, kurā patverties, lai būtu laimīgs. Cerēt taču ir skaisti...

Vineta Vilcāne

## Ziemassvētki- brīnumu un labo domu laiks

Pēc pavisam nedaudzām dienām būs Ziemassvētki. Tie ir klusuma, miera, draudzības, labu domu un sirsniņa mīluma svētki. Ziemassvētki ir laiks, kad mēs ieklausāmies sevī un citos, pārdomājam savas kļūdas un atvainojamies. Es bieži vien aizdomājos par to, kādēļ tieši Ziemassvētki un četras adventes svētdienas pirms tiem ir svētais gaidīšanas laiks? Kāpēc Dieva bērniņš par savu dzimšanas brīdi izvēlējās tieši Ziemassvētku nakti? Varbūt tāpēc, ka tieši šajā naktī pār zemi nolaižas visbaltākie eņģeļi, kas dzied visskaistākās dziesmas, kuras ikkatru pasaules stūrīti piepilda ar brīnumiem. Tie nav parastie ikdienas brīnumi, kad mēs no rīta pieceļamies, ejam uz skolu vai darbu un vakarā atkal iekrītam sapņu tīmeklī. Tie nav brīnumi, kurus izpilda burvju mākslinieki. Šie ir mazi, silti, pūkaini un balti kā sniegpārslīņas. Tieši no Ziemassvētku brīnumiem rodas tas, ko mēs visvairāk mīlam. Ikkatrai neparastajai lietai, kuru ar aizrautību apbrīnojam, ir maza ziemas brīnuma sirsniņa. Tieši tāpēc cilvēki svin Ziemassvētkus, viņi vēlas būt tuvāk brīnumam, viņi šajā laikā kaut uz mirkli vēlas aizmirst savas rūpes un dāvāt citiem prieku un mīlestību, kā arī paši saņemt mīlus un patiesus vārdus no sev tuviem



cilvēkiem.

Ziemassvētkus svin visā pasaulē gan lieli, gan mazi, gan veci, gan jauni. Visiem šajos svētkos mostas prieka dzirkstelīte, tā liek izplatīt mīlumu un laimi, liek aizmirst sliktu un domāt gaišas domas. Notici arī Tu, dāvā prieku sev un citiem, piepildi sirdis ar mīlestību!

Lāsma Jakimova

## Vai tu vēl tici Ziemassvētku vecītim?

Ziemassvētki... Kaut arī ārā sniega nav nemaz, svētku sajūta jau ir klāt, jo apkārt var dzirdēt Ziemassvētku dziesmas, veikalu skatlogos rotaļīgi mirguļo krāsainās eglīšu spuldzītes. Arī ģimnāzijā svētki nav aiz kalniem, logos sasēdušās zvaigznītes, baltās eglītes sastingušas gaida Ziemassvētku vecīti. Bet kā ir ar pašiem ģimnāzistiem? Vai vispār kāds no viņiem tic Ziemassvētku vecītim?

Aptaujājot 45 ģimnāzijas audzēkņus, noskaidrojās, ka 55% no viņiem pārliecinoši tic Ziemassvētku vecītim. Daudzi gan piemetina, ka tāds dzīvo tikai Lapzemē un dāvanas zem eglītes liek vecāki. Savukārt 43% no aptaujātajiem apgalvo, ka viņi vecītim netic. Pie tā ir vainīgi dažnedažādi notikumi no bērnu dienām, piemēram tas, kā vecītim tiek norauta bārda vai tas, kā vecāki paši dāvanas paliek zem eglītes. Arī bērnodrāzā rakstītās vēstules Ziemassvētku vecītim neizskaidrojamā kārtā nonāca nevis adresātā, bet gan mājās, kur tās ieraudzīja bērnu manīgās actiņas. Tas, kā ir patiesībā, spriediet paši, tomēr - vai varat iedomāties Ziemassvētkus bez Ziemassvētku vecīša?

Nav nozīmes tam, Sala tētis ir vai nav, dāvanas tomēr ir un būs. Tām nav jābūt lielām vai dārgām, galvenais ir, lai tās nāktu no sirds. Aptaujājot ģimnāzistus, atklājās, ka vismīļākā dāvana, ko kāds saņēmis, ir bijusi salda buča. Protams, pretstatā šādai vienkāršai dāvanai ir arī tādas, kuras ieraugot zem eglītes, sirds

sāk straujāk sisties. Tādas ir dators, ceļazīme uz Vāciju, mobilais telefons vai žagaru buntīte par sliktu uzvedību.



Dāvanas un to pasniegšanas veids var būt visdažādākais. Pamēģiniet šogad kādu mazu dāvanīņu iekārt eglītē, lai saņēmējam būtu interesanti to meklēt. Vēlāk viņš šo dāvanu atcerēsies kā interesantāko.

Lāsma Jakimova

## Sentēvu Ziemassvētku tradīcijas

Vai zināt, kā Ziemassvētkus svinēja jūsu vecmāmiņas, kā izrotāja māju un ko lika svētku galdā? Domāju, ka vairākumam nav ne mazākās nojausmas. Tāpēc piedāvāju ieskatīties Ziemassvētku tradīcijās.

Senie latvieši mājas rotāja ar puzuriem, valgiem, dažādām saulītēm un zvaigznēm. Šie rotājumi kalpoja ne tikai skaistumam, bet tiem bija arī sava nozīme, tie atvairīja ļaunos spēkus, spēja koncentrēt kosmisko enerģiju u.c.

Un galdā viņi lika ne jau mandarīnus vai lielveikalā pirktus salātus, bet gan grūdeni, kuru pagatavo no žāvētas cūkas galvas puses, miežu graudiem, ūdens un kartupeļiem; dažādas putas, gan skābputru, miežu putru ar kartupe-



ļiem, miltu putru; medus rausi, kā arī dzēra medalu.

Ziemassvētkos neiztika arī bez izklaidēm, tika dziedātas dziesmas, spēlētas spēles, minētas mīklas, iets budēļos un zilēta nākotne. Tā, piemēram, ja Ziemassvētku vakarā meita skatās atmuguriski caur kājstarpi krāsnī, tad tur ieraudzīs savu brūtgānu; Ziemassvētkos, gultā ejot, galvā jāuzliek Jāņu vainags, kas glabāts no vasaras, kas pa sapņiem vainagu noņem - tas brūtgāns.

Ir arī ticējumi, kas varētu būt noderīgi ģimnāzistiem. Ja Ziemassvētku rītā uzceļas agri, tad visu gadu neaizgulēsies. Lai veiktos darbi un citādi būtu izveicīgi, tad Ziemassvētkos pirms saules jāiekur uguns.

Lustīgus un jautrības pilnus Ziemassvētku!

Vineta Vilcāne

## Viena diena "LATGOLYS RADEJĀ"



Šī gada 6. decembrī visā Latvijā tika organizēta *Ēnu diena*, un šīs akcijas ietvaros nolēmu pavieroties *Latgales Radio*. Sazinājos ar LR direktoru Valdi Labinski, kurš atbalstīja manu ideju *Ēnu dienas* ietvaros ciemoties *Latgales*

Radio jutos kā mājās, visi apkārtējie bija draudzīgi un pretimnākoši. Radio darbinieki ar prieku stāstīja, kā nokļuvuši radio un kādi pienākumi jāveic. Radio ierodoties, satiku Gunu Zvīdri. Guna lasa ziņas, kuras pašai ir arī jāsaģatavo, darbs ir atbildīgs, jo jāizvērtē, kuri dienas notikumi ir zīmīgi un svarīgi, kuri paliek otrajā plānā. Šķiet, ka visi šeit strādājošie ir kā viena laimīga ģimene. Un, kā atzina Tenis Bikovskis, mūzikas tehniskais redaktors, DJ, radio valda demokrātija, un viņš paliktu tai uzticīgs pat tad, ja piedāvātu tādu pašu darbu citur par lielāku atalgojumu.

### Radio.

Ceturtdienas rītā cēlos nedaudz agrāk nekā ierasts, lai dotos uz Rēzekni. Jau pašā sākumā zināju, ka zaudētie miega brīži būs tā vērti.

*Latgales Radio* raida kopš 2006. gada 11. jūnija un tās apraides teritorijā dzīvo pusmiljons cilvēku. Radio ēterā ir tikai pusotru gadu, bet savs klausītāju loks ir iekarots. Radio savus klausītājus piesaista ar to, ka visi raidījumi tiek vadīti latgaliešu valodā, pirms tam šādas raidstacijas nebija. *Latgales Radio* ir vienīgā raidstacija Latvijā, kas tik lielos daudzumos atskaņo latgaliešu mūziku, tās fonotēkā ir aptuveni 600 dziesmu latgaliešu valodā. Radio tas nav daudz, kā atzina LR direktors Valdis Labinskis, ja to būtu trīs reizes vairāk, tad varētu atskaņot mūziku tikai latgaliešu valodā, bet pagaidām dziesmas tiek spēlētas latviešu, angļu un citās valodās, tiesa gan, mūzika krievu valodā netiek atskaņota, jo ir pietiekošs daudzums staciju, kurās tas tiek darīts.

Jāpiebilst, ka pēc izglītības radio strādājošie cilvēki, nav saistīti ar žurnālistiku, bet tas neliedz viņiem savu darbu veikt izcili, jo galvenais ir cilvēku vēlme strādāt un darboties ar pilnu atdevi. Šis ir viens no tiem gadījumiem, kas pierāda, ka viss ir atkarīgs no cilvēka vēlmes strādāt un darīt to kvalitatīvi.

*Latgales Radio* ir liels atspēriena punkts tiem jauniešiem, kas vēlas darboties mūzikas jomā. Jauniešiem ir iespēja iesniegt savas dziesmas LR, un tās arī tiek atskaņotas. Novembra beigās *Latgolys Producentu Grupa* sadarbība ar *Latgales Radio* izdeva pirmo *Latgales radio* dziesmu izlasi, kurā pārstāvētas 20 vairāk un mazāk pazīstamu Latgales mākslinieku dziesmas.

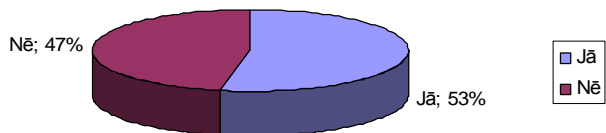
Ja vēlaties paklausīties *Latgales Radio*, tad noregulējiet savus radio aparātus uz atbilstošo frekvenci Rēzeknē 103, Daugavpilī 95,2 un Jēkabpilī 95,2 FM vai arī ieskatieties <http://www.lr.lv/>.

Vineta Vilcāne

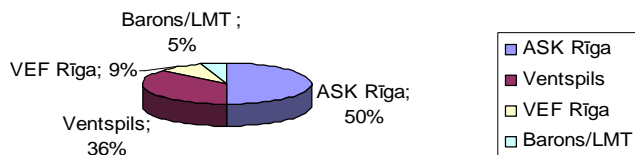
## Oranžās bumbas spēle

Pagājušajā mēnesī ļoti spraigi notikumi risinājās PVĢ basketbola turnīrā. Gan puīšu, gan meiteņu komandas cīnījās par labākās *groza bumbas* komandas titulu ģimnāzijā. Bet vai visi ģimnāzisti interesējas par basketbolu?

Vai sekoji līdzīgi notikumiem PVĢ basketbola turnīrā?



Kurš no Latvijas basketbola klubiem ir tavs favorīts?



Vizma

## Saules ceļa dzimšanas laiks

*Ģimnāzistiem jautājot par to, kas tad īsti Ziemassvētkos būtu jādara, liela daļa parausta plecus un nezina, ko atbildēt. Tad nu talkā varētu nākt sentēvu tradīcijas un izdarības. Ieraugot mūzikas kabinetā divaina izskata maskas, sapratu, ka vislabāk par visu to, ko cilvēki agrāk darīja šajos svētkos, varētu pastāstīt mūzikas skolotāja Ilze Rožinska. Tieši folkloras kopā "Rūtaj" šīs senās tradīcijas tiek atkal atdzīvinātas*

**Kā Jums liekas, kāda ir Ziemassvētku nozīme tagad, un kāda tā bija agrāk?**

Katram cilvēkam tas ir ļoti individuāli. Padomju laikos tie bija aizliegtie svētki, daļa tos nesvinēja, bet daudzi, arī mana ģimene, tos atzīmēja tāpat. Domāju, ka vēl joprojām Ziemassvētki ir ļoti svarīgs laiks.

**Kā svētkus svinēja senie latvieši?**

Ziemassvētki - tas ir kāda cikla noslēgums un kaut kā jauna sākums. Pagāniskajā tradīcijā tas ir saules ceļa sākšanās laiks, bet katoliskajā ticībā - Kristus bērniņa dzimšanas laiks. Tātad jau var vilkt zināmas paralēles. Senie latvieši sāka svinēt svētkus ziemas saulgriežos, ap 21. decembri. Notika Bluķa vakars (vairāk gan Vidzemē un Kurzemē), kad tika vilkts bluķis pa visu sādžu, tādējādi simbolizējot visus nepadarītos darbus, visu slikto. Pēc tam to sadedzināja, lai nākamajā gadā būtu labāk. Latgalē bija vairāk katoliskās tradīcijas. 24. decembrī tika ieturēts stingrs gavēnis, kad neēda ne pienu, ne gaļas ēdienus. Tika gaidīta Ziemassvētku diena, kad varēja klāt bagātīgu galdu. Tad 25. decembrī ļoti citīgi tika gatavots cūkas šņukurs, cepti pīrāgi. Ļoti svarīgi bija zirņi un pupas, tie bija jāēd, lai nākamajā gadā nebūtu asaru. Arī apaļajiem pīrādziņiem bija sava nozīme, tie simbolizēja turību, arī sauli. Svētvakars noteikti tika svinēts ar ģimeni, dziedāja Ziemassvētku dziesmas, lēja laimes un zilēja, it sevišķi jaunas meitas gribēja noskaidrot, kāds būs jaunais gads, vai ir gaidāms kāds precinieks.

**Kādi tad šogad ir folkloras kopas plāni?**

Plānu un ielūgumu ir ļoti daudz. Februārī notiks divi lieli masku festivāli. 10. februārī Rīgas Tautas mākslas centrs organizē pasākumu, kurā varēsim parādīt savas masku tradīcijas, bet februāra beigās - masku festivāls tieši jauniešiem. Iespējams, varētu aizbraukt arī uz Lietuvu.

**Kā jūs pati svinat svētkus?**

Noteikti svarīgi pirms svētkiem ir sakopt māju. Tiek gatavoti dažādi ēdieni - pīrāgi, piparkūkas, kāposti, cūkas šņukurs. Nesam mājās eglīti un izrotājam to. Svētvakarā tiek klāts vakariņu galds pēc katoliskām tradīcijām. Vakarā ejam uz baznīcu, atnākot mājās, laužam un dalām kaladas - tas simbolizē draudzīgumu un satiecīgu dzīvošanu. Kad ir paēstas vakariņas, dodamies pie miera. Ziemassvētku rītā kāds ir atnesis dāvanīņas par labiem darbiem. Pēc tam atkal dodos uz baznīcu, lai spēlētu tur ērģeles un darbotos ar kori. Pēc tam mājās tiek ēstas pusdienas, galdā jābūt vismaz 12 ēdieniem. Bet uz vakarpusi jau var doties čigānos, to var darīt līdz pat meteņiem.

**Kā jūs ieteiktu ģimnāzistiem pavadīt Ziemassvētkus?**

Protams, būtu jābūt kopā ar sev mīļajiem un tuvajiem cilvēkiem. No sirds vienam otram vajadzētu vēlēties laimi, veselību. Un noteikti jādomā labas domas, jo tām ir ļoti liels spēks, aiziet arī uz baznīcu. Protams, arī aiziet čigānos un kārtīgi izballēties, daudz ēst pupas un zirņus, lai nebūtu jāraud.



Folkloras kopa uzstājas Starptautiskajā folkloras festivālā „Pulkā eimu, pulkā teku”.

## Afiša

Kas tad īsti notiek mūsu pašu rajonā? Noteikti ikviens atradīs kaut ko sev tīkamu.

### 25.12.2007

plkst. 14:00 Stabulnieku KN Ziemassvētku koncerts „Ziemassvētku brīnums”

plkst. 15:00 Vārkavas pils zālē Aglonas bazilikas kora skolas absolventu koncerts

plkst. 16:00 Preiļu KN deju kopas „Dancari” un „Tālderī” Ziemassvētku koncerts.

plkst. 19:00 Sīļukalna KN Ziemassvētku koncerts ar pašdarbības kolektīvu piedalīšanos

plkst. 19:00 Galēnu KN Ziemassvētku pašdarbnieku koncerts

plkst. 20:00 Zundānu TN Ziemassvētku groziņballe. Spēlē grupa

„Zelīji”

plkst. 21:00 Līču KN Atpūtas vakars „Horoskopi, horoskopi”.

plkst. 21:00 Galēnu KN Ziemassvētku balle ar grupu no Varakļāniem

plkst. 22:00 Silajāņu KN Ziemassvētku diskotēka

plkst. 22:00 Sīļukalna KN Ziemassvētku balle ar grupu no Madonas

– „Brālīši”

### 26.12.2007

plkst. 14:00 Rušonas KN Ziemassvētku koncerts, piedalās visi pagasta pašdarbības kolektīvi

plkst. 15:00 Līvānu 1.vsk. sporta zālē Lienes Šomasas Ziemassvētku koncerts

plkst. 16:00 Preiļu KN Deju kopas „Gaida” Ziemassvētku koncerts.

plkst. 18:00 Vārkavas vidusskolas zālē „Ziemassvētku kabare”

plkst. 21:00 Preiļu KN Ziemassvētku diskotēka jauniešiem. Īpašie viesi -grupa Tranzīts

plkst. 21:00 Rušonas KN Ziemassvētku balle, kopā ar R.Kairānu

### 28.12.2007

plkst. 20:00 Aizkalnes TN Lielā Ziemas balle. Spēlē grupa „Mārrutki”.

plkst. 20:00 Rožupes KN Vecgada groziņ balle. Spēlē grupa „Velves” koncertā piedalās dejotāji no Daugavpils

### 29.12.2007

plkst. 18:00 Rušonas KN Rušonas teātra kolektīva izrāde „Kumeliņi, kumeliņi”

plkst. 20:00 Preiļu KN Vecgada Lielā balle

plkst. 21:00 Sutru KN Vecgada groziņballe. Spēlē lieliskais muzikants Romāns no Rēzeknes.

plkst. 21:00 Rušonas KN diskotēka jauniešiem

plkst. 22:00 Rožkalnu KN Ziemassvētku balle kopā ar G.Muižnieci

plkst. 22:00 Sīļukalna KN Vecgada balle kopā ar A.Rutuli

### 30.12.2007

plkst. 22:00 Gailīšu TN Vecgada balle ar grupu „Brōļi optimisti”

plkst. 22:00 Silajāņu KN diskotēka „Vecgada vakarā”

### 31.12.2007

plkst. 22:00 Vanagu KN Vecgada karnevāls, kopā ar grupu Galaktika

plkst. 23.45 Preiļu pilsētas centrā, Tirdz. laukumā 2, Jaunā 2008. gada sagaidīšana un svētku salūts.

uzreiz pēc pusnakts Galēnu KN Gadu mijas nakts balle ar grupu „Rondo”

uzreiz pēc pusnakts Riebiņu KN Jaungada balle ar grupu Tranzīts





## Ziemassvētku pantīņi

Šis ir laiks, kad vēlamies viens otram vēlēt prieku, laimi, satiecību. Ziemassvētki noteikti ir apsvei-

Elektriskās sveču liesmas,  
 Sniegu vietā dubļuvīrs,  
 Izskan Ziemassvētku dzies-  
 mas,  
 Un kaut pelēcībā tīts,  
 Tomēr vienu brīdi liekas,  
 Apkārt atkal sniegots, tīrs.  
 Rindā stājas mazie bērni,  
 Dāvanas nes Ziemassvētki,  
 Ja ne kupenās, tad bērnos,  
 Svētku gaišums šogad kvēlos.

ÔÔÔ

Klusi jo klusi kāda zvaigzne  
 Tevi vēro,  
 Kāds sapnis no tās pie Tevis  
 ceļu mēro.  
 Zvaigzne tam ceļu gaišu dara,  
 Lai tas pie Tevis nāk un lai-  
 mīti sniedz!

ÔÔÔ

Ziemassvētku vakars, kad satumst  
 aiz loga  
 Zaigot sāk zvaigznes kā dimanta  
 pogas  
 Spīd zelta mēness, mirdz sudraba  
 sniegš  
 Ir bagāts ikviens, ja vien sirdī mīt  
 prieks

ÔÔÔ

Veselību - stipru kā riekstu!  
 Laimi - saldu kā medu!  
 Mīlestību - kā tikko plūktu ābolu!  
 Prieku - krāsainu, daudzveidīgu kā  
 zvaigzni!  
 Pārticību - tik daudz naudiņas, cik  
 eglītei skujujas!  
 Draudzību - noturīgu kā citrona  
 garša!  
 Mieru - gaišu kā svecītes!



Klāt Ziemassvētki, eglu smarža lie-  
 ga,  
 Tik viegli baltas pārslas slīd,  
 Bet sirdi neiesaldē sniegā,  
 Tev jāiet savus sapņus piepildīt!

ÔÔÔ

Būs brīnumi, ja vien tiem noticēsim,  
 Būs laime tad, ja pratīsim to dot,  
 Būs saskaņa, ja vien to radīt spēsim,  
 Vien citiem dodot, varam laimi gūt...

ÔÔÔ

Šajā baltajā klusumā- brīdi stāt,  
 Pavērties zvaigznēs un padomāt.  
 Šajā baltajā klusumā iespējams viss,  
 Kas vēl nav bijis un noticis.

Šonakt savas durvis neaizver,  
 Ielaid debess atspīdumu telpā.  
 Šonakt varbūt atnāks eņģelis kluss  
 Sasildīties tavā siltā elpā,  
 Sasildīties tavā ticībā.

Šonakt savas durvis neaizver.  
 /Valdis Mora/

ÔÔÔ

Pacel acis, kur gaisma mīt  
 Gadsimtu zvaigznāju sartos,  
 Raugies ar bērna ticību  
 Debess atvērtos vārtos!  
 /Valdis Mora/

ÔÔÔ

Vairāk sveču kā zvaigžņu šai naktī  
 Eglu zaros dedz cilvēku prieks.  
 Pārslō zemei un dvēselei pāri  
 Dieva dārzu visbaltākais sniegš.

Ziemassvētki vissiltākām krāsām  
 Dienu tumšumu aizkrāso ciet,  
 Lai kāpj augstāk debesu saule,  
 Kas pa mākoņu maliņu iet.  
 /Kornēlija Apškrūma/

ÔÔÔ

Lai balts zied Ziemassvētku laiks  
 Un laimes zvaigzne Jaunam gadam-  
 Tā gaidītājiem saulains vaigs!  
 Lai balts zied Ziemassvētku laiks,  
 Kā roze un kā sniedzīņš svaigs-  
 Tam klāt tu piespiedies kā radam.  
 Lai balts zied Ziemassvētku laiks  
 Un laimes zvaigzne Jaunam gadam.  
 /Andris Vējāns/



Pāri kalnam dikti gauss  
Dāvanas ved Santaklauss...  
Ar' tak cilvēks, saprotiet,  
Labāk nemaz negaidiet.

ÔÔÔ

Pāri Holivudas kalniem,  
Pāri Vašingtonas namiem  
Traucas Salatēva buss.  
Viņam šodien atkal svētki -  
Britnijai jau 5 dēļi!

ÔÔÔ

Kas tur nāk pār kalniem droši?  
Kam tāds kažoks ugunsdrošs?  
Salatēvs ar maisu zaļu  
Nāk uz mājām nesdams gaļu.

ÔÔÔ

Gaisa temperatūras skala °C:

- +20 - grieķi uzvelk džemperus (ja var atrast).
- +15 - havajieši ieslēdz apkuri (ja viņiem tāda ir).
- +5 - itāļu mašīnas nav iedarbināmas. Norvēģi iet peldēties. Krievi brauc ar nolaistiem automašīnu jumtiem.
- 0 - Amerikā sasalst ūdens. Krievijā ūdens sabiezē.
- 5 - francūžu mašīnas nav iedarbināmas.
- 10 - jūs plānojat par atvaļinājumu Austrijā.
- 15 - kaķi uzstāj, ka gulēs jūsu gultā. Norvēģi uzvelk džemperus.
- 17 - Ņujorkā namīpašnieki ieslēdz apkuri. Krievi pēdējo reizi sezonā dodas piknikā.
- 20 - Amerikāņu mašīnas nav iedarbināmas. Aļaskas iedzīvotāji uzvelk T-krekus.
- 25 - Vācu mašīnas nav iedarbināmas. Havajieši pamazām izmirst.
- 30 - politiķi sāk runāt par bezpajumtniekiem. Kaķis uzstāj, ka gulēs jūsu pidžamā.
- 35 - jūs plānojat 2 nedēļas pavadīt karstā vannā. Zviedru mašīnas nav iedarbināmas.
- 40 - Eiropā nefunkcionē transports. Krievi uz ielas ēd saldējumu.
- 42 - politiķi sāk kaut ko reāli darīt bezpajumtnieku labā. Aļaskā aizver vēdlodziņus.
- 50 - baltie lāči dodas uz dienvidiem.
- 70 - elle sasalst. Krievi uzvelk ausaines.
- 75 - Somu speciālvienība evakuē Santa Klausu no Lapzemes.
- 114 - sasalst etilspirts. Krieviem slikts garastāvoklis.
- 273 - absolūtā nulle, apstājas atomu kustība. Izmirst 90% Zemes iedzīvotāju. Krievijas izlase kļūst par pasaules čempioniem futbolā.

Ieva, Maija

Katram vīrietim ir trīs dzīves posmi  
:1) Viņš tic Ziemassvētku vecītim;  
2) Viņš netic Ziemassvētku vecītim;  
3) Viņš ir Ziemassvētku vecītis.

ÔÔÔ

Ziemassvētku vakarā jāskrien  
basām kājām trīsreiz mājai ap-  
kārt, lai nesāp mati.

ÔÔÔ

Ja ūdeņi pirms Ziemassvētkiem  
trīs reizes pārsalst, vecīt, tev ap-  
kure atslēgta!

ÔÔÔ

Kas tur nāk pār laukiem, grāvjiem?  
Kam tāds kažoks balts un plats?  
Tas ir Jāņatēvs zem grādiem-  
nospriedis, ka Jaunais gads.



PREIĻU VALSTS ĢIMNĀZIJAS  
AVĪZE

Preiļu Valsts ģimnāzija  
Kooperatīva iela 6

Tel: 5321663  
Fax: 5321745  
Email: [preiluvilststgim@pvg.edu.lv](mailto:preiluvilststgim@pvg.edu.lv)

Visi avīzes veidotāji vēl jums  
laimes, prieka un  
līksmības pilnus svētkus!



Redaktore: Ieva Pakere (Ieviņa)

Skolotājs konsultants: Ingūna Patmalniece

Žurnālisti: Ieva Pastare, Maija Upeniece, Olga  
Jermakova, Vizma Mičule, Vineta Vilcāne,  
Zanda Kivleniece